

В. П. Моренець

Андрухович Юрій Ігорович

АНДРУХОВИЧ Юрій Ігорович (13. 03. 1960, м. Станіслав, нині Івано-Франківськ) – поет, прозаїк, есеїст, літературознавець. Кандидат філологічних наук (1996). Член СПУ (1987–96). Закінчив Український поліграфічний інститут (1982); Вищі літературні курси в Москві (1991). Працював випусковим у редакції обласної газети «Прикарпатська правда» (1982–88). Від 1991 – співредактор літературно-мистецького журналу «Четвер». 1985 заснував у Львові разом із [О. Ірванцем](#) та [В. Небораком](#) літературну групу [«Бу-Ба-Бу»](#). Один із засновників та віце-президент АУП (1997–2000).

Художньому мисленню Андруховича властива стримана іронічність, сатиричний погляд на спосіб життя та психологію «простої радянської людини», несподівані зіткнення образів, багатство лексики. Поезія органічно вращена в художню культуру Галичини з її яскравою національною означеністю, поцінуванням рафінованої інтелігентності й тонким гумористичним забарвленням. Поетичному стилю притаманне поєднання лірики й гумору, широта культурно-історичних обріїв у кращих традиціях естетизму та інтелектуалізму. З добрим почуттям міри впроваджує в поезію та прозу новочасну мову, відтворює суспільно-культурну атмосферу сучасного міста, звертається до морально-філософської проблематики постмодернізму. Повість «Рекреації» // «Сучасність», 1992, № 1 (окреме видання – Київ, Івано-Франківськ, 1997) та романи «Московіада» // Там само, 1993, № 1, 2 і «Перверзія» // Там само, 1996, № 1, 2 (окреме видання – Львів, 1999) позначені національно-трансформаційними рисами європейської постмодерної прози. Есеїстика, представлена книгою «Дезорієнтація на місцевості» (Івано-Франківськ, 1999), відзначається акцентованою присутністю авторського «Я», філософсько-естетичним роздумом про широке коло культурно-історичних та літературних явищ, вишуканою елегантністю стилю.

Основні твори

Небо і площі. К., 1985; Середмістя. К., 1989; Євангеліє від Антонича, або Зелена книга прощання // РЛ. 1989. № 10; Велике океанічне плавання Б.-І. Антонича // Всесвіт. 1990. № 2; Екзотичні птахи і рослини. К., 1991; Вступ до географії // СіЧ. 1994. № 1; Аве, «Крайслер»! // Сучасність. 1994. № 5; Бу-Ба-Бу. Л., 1995 (співавтор); Кохання і смерть по-лицарськи: визволення панни: [Доп. на конф.] // Сучасність. 1999. № 1.

Рекомендована література

1. Білоцерківець Н. Ліричний герой карнавалу (Андрухович Ю. «Небо і площі») // Вітчизна. 1986. № 3;
2. Олейко В. Такий дзвінкий світ: [Рец. на кн. «Небо і площі»] // Жовтень. 1986. № 3;
3. Таран Л. «...Ти кетяг мій і стяг»: [Рецензія на кн. «Небо і площі»] // Київ. 1986. № 11;
4. Шевчук В. З відкритим заборолом: Про прозу Ю. Андруховича // Прапор. 1989. № 7;
5. Черниш Г. «А рима дверима – гуп...» // СіЧ. 1990. № 3;
6. Білоцерківець Н. Бу-Ба-Бу та ін. Український літературний неоавангард: портрет одного року // СіЧ. 1991. № 1;
7. Руденко С. Чиїм шляхом? [Про твір «Московіада»] // СіЧ. 1993. № 10;
8. Сулима М. Роман-учта [Про твір «Московіада»] // СіЧ. 1993. № 10;
9. Гайчурський В. Андрухович запрошує колег на Місяць // ГУ. 1996, 31 груд.;
10. Шерех Ю. Го-Гай-Го. Про прозу Юрія Андруховича і з приводу // Сучасність. 1996. № 10;
11. Ukraina irredenta. 13+2. К., 1997;
12. Бондар-Терещенко І. Археологія бачення // УК. 1998. № 3;
13. Калинська Л. М. Поетика постмодерністського українського роману: Юрій Андрухович, «Перверзія». К., 1998;
14. Моренець В. Юрій Андрухович // Історія української літератури 20 ст.: У 2 кн. Кн. 2. К., 1998;
15. Москалець К. Незадоволення твором // Людина на крижині. К., 1999;
16. Полєк В. Біографічний словник Прикарпаття. Ів.-Ф., 1993.

Бібліографічний опис:

Андрухович Юрій Ігорович / В. П. Моренець // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-44282>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).